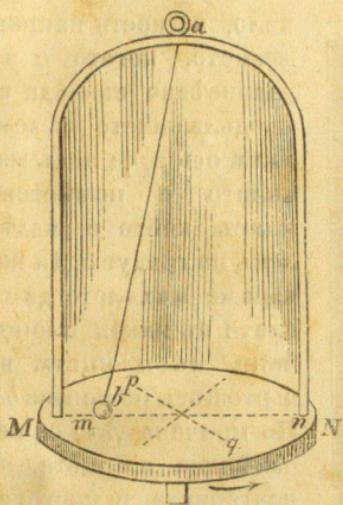

то ний обръщаще точката на прикачванието. Ний можемъ да ся увѣримъ въ това съ помощътъ на слѣдующи прости опитъ. Нека прикачимъ падъ площецъ MN (черт. 39), връхъ штативътъ (подложка, кракъ; подвижна подложка въ инструментътъ) малко едно ма-

Черт. 39.

хало ab . Нишката отъ горѣ е приячена къмъ колелцето a , което като го обращаме, можемъ да осукваме нишката, при това самийтъ шаръ на махалото сѫщо така ще ся върти около осътъ; това ясно може да сѫ види, като намажемъ едната му половина съ черна, а другата съ бялъ боя; тогава когато обръщаме колелцето a ; ний ще видимъ наредъ то черното, то бялото полушиарне. Нека искараме махалото изъ положението на равновѣсие и да оставимъ да ся маха по никакъ определена

посока, напр. тжъ щото площеца на маханието да съвпада съ площецъ на штативътъ и въ времето на мърданнието нека начнемъ да въртимъ колелцето a . Нишката ще ся осука; заедно съ това и шарътъ на махалото ще ся върти около посоката на нишката, като около ось, нъ това нещо да има никъкво влияние връхъ положението на площецъ на клатянинето; маятникътъ ще ся клати въ сѫщътъ площецъ, какъто и испреди. И тжъ, площеца на клатянинето махалото не измѣнява положението си отъ мърданнието точката на прикачението. И отъ това, ако ний въртимъ площецъ, връхъ която прияченъ самийтъ штативъ съ махалото, по посока на стрѣлката, то различните линии, които могатъ да ся проектиратъ на таътъ площецъ презъ осътъ на обращанието, постъпенно ще съвпадатъ съ площецъ на клатянината. И тжъ, относително площецъ MN махалото нѣма да ся клати по единъ посокъ, и ако то въ началото си ся е клатило по линията mn , то послѣ ще ся клати по rq , послѣ по линията, коя е перпендикулярна къмъ mn , и тжъ нататъкъ.